EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 28.10.2015.
COM(2015) 538 final

KOMUNIKACIJA KOMISIJE VIJEĆU

u skladu s člankom 395. Direktive Vijeća 2006/112/EZ

KOMUNIKACIJA KOMISIJE VIJEĆU

u skladu s člankom 395. Direktive Vijeća 2006/112/EZ

1. POZADINA

U skladu s člankom 395. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost („Direktiva o PDV-u”) Vijeće, koje djeluje jednoglasno na prijedlog Komisije, može odobriti bilo kojoj državi članici uvođenje posebnih mjera za odstupanje od odredbi te Direktive kako bi se pojednostavnio postupak naplate PDV-a ili spriječili određeni oblici utaje ili izbjegavanja poreza. Budući da se tim postupkom predviđaju odstupanja od općih načela PDV-a, takva bi odstupanja trebala biti razmjerna, a područje njihove primjene ograničeno.

Dopisom evidentiranim u Komisiji 18. lipnja 2015. Republika Austrija, Republika Bugarska, Češka Republika i Republika Slovačka zatražile su odobrenje za uvođenje mjere odstupanja od članka 193. Direktive o PDV-u. U skladu s člankom 395. stavkom 2. te Direktive Komisija je dopisom od 2. srpnja 2015. obavijestila druge države članice o zahtjevu te četiri države članice. Dopisom od 7. srpnja 2015. Komisija je obavijestila Republiku Austriju, Republiku Bugarsku, Češku Republiku i Slovačku Republiku da ima sve informacije koje smatra potrebnima za procjenu zahtjeva.

Te države članice zahtijevaju odobrenje za odstupanje od članka 193. Direktive o PDV-u u pogledu osobe odgovorne za plaćanje PDV-a poreznim tijelima i primjenu takozvanog „mehanizma obrnutog oporezivanja”.

2. OBRNUTO OPOREZIVANJE

Osoba odgovorna za plaćanje PDV-a u skladu s člankom 193. Direktive o PDV-u jest porezni obveznik koji isporučuje robu ili usluge. Svrha je mehanizma obrnutog oporezivanja prebaciti odgovornost na poreznog obveznika kojemu se isporučuju roba ili usluge.

3. ZAHTJEV

Republika Austrija, Republika Bugarska, Češka Republika i Slovačka Republika zahtijevaju, na temelju članka 395. Direktive o PDV-u, da Vijeće, djelujući na temelju prijedloga Komisije, odobri posebnu mjeru odstupanja od članka 193. Direktive o PDV-u u pogledu primjene mehanizma obrnutog oporezivanja na sve isporuke robe ili usluga iznad 10 000 EUR u cilju borbe protiv prijevare.

To bi ovlastilo predmetne države članice da po vlastitom nahođenju primjenjuju mehanizam obrnutog oporezivanja na bilo koji sektor, bilo koju vrstu robe ili usluge, eventualno i na cijelo nacionalno gospodarstvo. Time bi se temeljno izmijenio postojeći mehanizam obročnog plaćanja koji je jedan od temeljnih načela na kojima se temelji trenutačni sustav PDV-a.

4. STAJALIŠTE KOMISIJE

Kada Komisija primi zahtjeve na temelju članka 395., pregledava ih kako bi se osiguralo da su osnovni uvjeti za njihovo odobrenje zadovoljeni, tj. procjenjuje se hoće li se predloženom posebnom mjerom pojednostavniti postupci za poreznog

obveznika i/ili poreznu upravu odnosno hoće li se mjerom spriječiti određene vrste porezne utaje i izbjegavanja poreza. U tom je smislu Komisija uvijek zauzimala selektivan i oprezan pristup, želeći se pobrinuti da odstupanja ne ugrožavaju funkcioniranje općeg sustava PDV-a te da budu neophodna i razmjerna, a područje primjene ograničeno.

Neovisno o tome bi li zatražena mjera zaista bila učinkovita u borbi protiv kružnih i drugih vrsta prijevare odnosno bi li se njome smanjile opće razlike PDV-a te neovisno o tome što bi jedan takav posve neobavezni sustav doveo do odstupanja od načela porezne usklađenosti, jasno je da takva dalekosežna mjera nadilazi područje primjene odstupanja na temelju članka 395. Direktive o PDV-u. Komisija je već istaknula da globalna i nediferencirana primjena mehanizma obrnutog oporezivanja, u ovom slučaju potencijalno za svu vrstu robe i usluga, više se ne može smatrati posebnom mjerom u smislu navedenog članka[1].

Potrebno je dokazati da je primjena mehanizma obrnutog oporezivanja opravdana posebnim problemom prijevare i da ne nadilazi ono što je potrebno za borbu protiv tog slučaja prijevare, a što nužno podrazumijeva da mjera mora biti usmjerena. Jedna takva mjera ni u kojem se slučaju ne može primjenjivati na velike dijelove ili čak cijelo gospodarstvo, niti na različite faze proizvodnje i distribucije.

To proizlazi iz sudske prakse Europskog suda koji je utvrdio da mjere u okviru primjene članka 395. Direktive o PDV-u radi pojednostavnjenja postupka naplate PDV-a ili sprječavanja određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza moraju biti neophodne i razmjerne za ostvarivanje posebnog cilja, a kojima se taj cilj pokušava ostvariti, i da imaju što manji učinak na ciljeve i načela Direktive o PDV-u[2].

S obzirom na sveukupno područje primjene zatražene mjere, njome bi se nedvojbeno utjecalo na temeljno načelo obročnog plaćanja na kojem se temelji usklađeni sustav PDV-a.

Komisija također smatra da bi o svakoj bitnoj izmjeni načela sustava PDV-a trebalo odlučivati na razini EU-a u okviru reforme sustava PDV-a, a ne u obliku samostalnih nacionalnih rješenja.

5. ZAKLJUČAK

Na temelju navedenih elemenata Komisija se ne slaže sa zahtjevom koji su podnijele Republika Austrija, Republika Bugarska, Češka Republika i Slovačka Republika.

[1] Vidjeti COM(2015)214.

[2] Vidjeti npr. predmet C-489/09, *Vandoorne NV,* stavak 27.